

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τριακοστών και πρώτων άπαριθμούντες χρόνον
έδρευομεν και πάλιν στήν γήν των Παρθενώνων.

ΧΩλα κι' ένιακόσα και δεκαεπτά,
κλήη Ρωμηοσύνης άλλης οσπιά.

Γράμματα και συνδρομαί—άπ' εθθείας πρόσθεμέ.
Συνδρομή γιά κάθε χρόνο—δέ κτ' ό φράγκα είναι μόνο.
Γιά τ' άξνα όμως μέρη—δέ κ' ε φράγκα και' σ' τό χέρι.

Είς γνώσιν φέρομεν παντός εμούσου ταλειπή
ότι παλούμεν σώματα ε Ρώμηου· άνελλιπή
μέ την άνόλογον τιμήν, κ' όποιος άπ' έξω θέλει
δέν θά πληρώη δι' αυτά ταχυδρομοίωμιν τίλη.

Αδούστω δωδεκάτη,
ό πάλεμος φρυάττει.

Πόντος χΩλα και τρακόσα κι' έννηνητα σόν ένιά,
Λευκή Βίβλος, που βεβαίως θά τάράξη τόν ντουκά.

• **Βίβλος Λευκή
μοναδική.**

Ρωμηοσύνη Σωτήρων τυχαίω,
Ρωμηοσύνη Σχολών παναρχαίω,
άπό Βίβλους Δευκάς ξεπροβάλλει
μέ μονιζόφους έπίσημιας πάλι.

Άπό φύλλα μι' άς Βίβλου Λευκής
μπαρός' σ' τ'ά μάτια του κόσμου πετεγέται,
και γυμνή δίχως φύλλα σικής
άπό μαύρους Σωτήρας κρατεγέται.

Νάτην νάτην... φυτρώνει' σ' τη μέση
μ' ένα κράνος, καλπάκι και φέσι,
κι' είναι βούρκος ή δόσις της π'άσα...
φτου της, φτου της... γκουάρινα ε πάσσα.

Νάτην νάι... λιγωμένη σ' τ'ά γέλοια
της Άρχούδας εξαίρει της νίκαις,
και ξεστοπωτη κάνει κουρέλια
μι' άς κ' άλλης της συμμάχου συνθήραις.

Παραδίδει στρατούς της και φρούρια,
άνακρούει παύνας και θούρια,
και βαρει μι' ασιαμένη γράν-κάσσα...
μωρέ δόξα... γκουάρινα ε πάσσα.

Με τούς κρότους παντοίων οργάνων
τά καλπάκια ηηδούν άντικρύ,
και Σωτήρες μεγάλοι μικροί
άξιοούνται στεφάνων.

Κι' άν της έλσεγ ντόπιος ή ξένος:
Άρχουδιάρης τό Ρούτελ έπη...
δέν θά' πρόφθανε ο' νά της π'η,
και γιά σίγουρα θάταν χαμένος.

Σ' της Λευκής της σελίδες της μαύραις
γηραλέων Μενίπκων κινάβραις
ξιφουλοκούν γιά νά κόψουνε πράσσα...
όρος πέντε... γκουάρινα ε πάσσα.

Την στολίζουν Σωτήρων σταυροί,
και σ' τόσον τροπαίω της θρύλους
τήν τιμή της γυρεθεί νά' βρη,
μά γυρεθεί μέσ' σ' τ' άχυρα φύλλους.

Νάτην νάτην... λεπτό δέν την μέλει
κι' άν γενή της Άρχούδας κοπέλι,
γιά Βουλγάρους σικροτούν και τ'ά ράσα...
όρος δέκα... γκουάρινα ε πάσσα.

Νάτην νάτην... την σέρνουν Βαρόνοι,
γιά ντροπαίς μι' άρα κάμαρόνει,
και τούς άλλους της παλ' ή λατιόνα...
μονιζώνε την και φτύνε και πέρνα.

Άπ' αυτό τό Λευκό τό Βιβλίω,
πούχει μαύρης ντροπής μεγαλειώ,
Ρωμηοσύνη Βουλγάρα πετεγέται...
όρος πάρολι μούντζιαις και σέτε.

